

Miljöutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om ändring av lagar om naturparker, nationalparker och vissa naturskyddsområden som inrättats med stöd av 1923 års lag om naturskydd

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om ändring av lagar om naturparker, nationalparker och vissa naturskyddsområden som inrättats med stöd av 1923 års lag om naturskydd (RP 270/2022 rd): Ärendet har remitterats till miljöutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringssekreterare Jenni Korhonen-Pereira Coutinho, miljöministeriet
- specialsakkunnig Ilona Latsa, miljöministeriet
- konsultativ tjänsteman Elina Vaara, justitieministeriet
- specialsakkunnig Jussi Laanikari, jord- och skogsbruksministeriet
- specialsakkunnig Roni Selén, jord- och skogsbruksministeriet
- tf. miljösekreterare Tiina Lovisa Solbär, sametinget
- juristsekreterare Kalle Varis, sametinget
- ekonomi- och förvaltningsdirektör Kalle Pyykkö, Sodankylä kommun
- regiondirektör Jyrki Tolonen, Forststyrelsen
- jurist Tomi Laukka, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland
- jaktchef Visa Eronen, Finlands viltcentral, Nyland
- ordförande Niklas Christensen, Nylands regionala viltråd
- organisationschef Teemu Simenius, Finlands Jägarförbund
- biodiversitetsexpert Liisa Toopakka, Finlands naturskyddsförbund rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- miljöministeriet
- jord- och skogsbruksministeriet
- försvarsministeriet
- Närings-, trafik- och miljöcentralen i Lappland
- Gränsbevakningsväsendet
- Trafikskyddet
- Renbeteslagsföreningen
- Vihdin ja Karkkilan Riistanhoitoyhdistys

Betänkande MiUB 23/2022 rd

- Finlands Fritidsfiskares Centralorganisation rf
- WWF Finland.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår ändringar i lagen om inrättande av vissa naturskyddsområden å staten tillhörig mark, lagen om inrättande av vissa nya naturskyddsområden på staten tillhörig mark och lagen om avsättande av staten tillhöriga områden till nationalparker och naturparker samt i sammanlagt 18 andra lagar genom vilka nationalparker, naturparker (i nyare lagar kallade naturreservat) och andra naturskyddsområden har inrättats med stöd av 1923 års lag om naturskydd.

Propositionen är ett led i genomförandet av det mål i regeringsprogrammet för regeringen Marin enligt vilket förlusten av biologisk mångfald i Finland ska stoppas. Revideringen av naturvårdslagstiftningen är en av metoderna för att uppnå målet. I regeringens proposition med förslag till naturvårdslag, som är under behandling i riksdagen, föreslås en uppdatering av fridlysningsbestämmelserna för 13 nationalparker som inrättats med stöd av den naturvårdslag som utfärdades 1996 så att bestämmelserna överensstämmer med den nya naturvårdslagen. Syftet med denna proposition är att ändra fridlysningsbestämmelserna för de naturskyddsområden som inrättats före ikraftträdandet av 1996 års naturvårdslag så att de är förenliga med den nya naturvårdslagen och att lyfta upp fridlysningsbestämmelserna på lagnivå.

I samband med propositionen utfärdas i enlighet med grundlagen bestämmelser på lagnivå i frågor som hänför sig till individens rättigheter och skyldigheter när det gäller fridlysningsbestämmelserna. Avsikten är att de regionala specialbestämmelser som särskilt gäller samernas rättigheter som urfolk, lokalbefolkningens rättigheter och försvarsmaktens verksamhet i huvudsak ska tas in i lagstiftningen. Dessutom ska förutsättningarna för att bevara och utveckla samekulturen tryggas inom samernas hembygdsområde. Syftet med propositionen är inte att ändra på gränserna för de nuvarande naturskyddsområdena eller göra betydande ändringar i de gällande fridlysningsbestämmelserna.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft samtidigt som den nya naturvårdslagen träder i kraft.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Sammantaget anser utskottet att propositionen behövs och fyller sitt syfte. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande ändringar och kommentarer.

Allmänt

Det föreslås ändringar i lagstiftningen om inrättande av nationalparker, naturparker och andra statliga naturskyddsområden som inrättats med stöd av 1923 års lag om naturskydd (71/1923). Antalet lagar som ändras är sammanlagt 21 och de gäller 28 nationalparker, 19 naturreservat samt 12 andra naturskyddsområden som inrättats genom lag.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

Utskottet godkände den 29 november 2022 en ny naturvårdslag (MiUB 17/2022 rd — RP 76/2022 rd som träder i kraft den 1 juni 2023 (9/2023)). Fridlysningsbestämmelserna för de nationalparker som inrättats med stöd av 1996 års naturvårdslag (1096/1996) har setts över så att de motsvarar den nya naturvårdslagen. Syftet med den aktuella propositionen är att ändra fridlysningsbestämmelserna för de naturskyddsområden som inrättats före ikraftträdandet av 1996 års naturvårdslag så att de är förenliga med den nya naturvårdslagen samt att lyfta upp de fridlysningsbestämmelser som utfärdats genom förordning på lagnivå på det sätt som grundlagen förutsätter. De föreslagna lagarna avses träda i kraft samtidigt som den nya naturvårdslagen den 1 juni 2023. Riksdagen har med anledning av miljöutskottets betänkande om Pallas-Yllästunturi nationalpark redan 2004 förutsatt att statsrådet vidtar åtgärder för att se till att lagstiftningen om nationalparker och naturreservat uppfyller kraven i 80 § i grundlagen (MiUB 17/2004 rd — RP 169/2003 rd, RSv 185/2004 rd). Till följd av detta krav ändrades naturvårdslagens bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning genom en ändring av naturvårdslagen (58/2011), men de enskilda lagarna om inrättande av naturskyddsområden och de fridlysningsbestämmelser på förordningsnivå som utfärdats med stöd av dem ändrades inte. Utskottet anser det vara viktigt att detta arbete nu fullbordas.

Syftet med propositionen är inte att ändra på gränserna för de nuvarande naturskyddsområdena eller göra betydande ändringar i de gällande fridlysningsbestämmelserna, utan avsikten är att de regionala specialbestämmelserna i huvudsak ska tas in i lagstiftningen som sådana. Det föreslås att bemyndigandena att utfärda förordning i lagarna om inrättande av skyddsområden upphävs. I och med det upphävs också de gällande förordningar som utfärdats med stöd av lagarna om inrättande av skyddsområden. Alla fridlysningsbestämmelser som gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter utfärdas således i fortsättningen på lagnivå på det sätt som grundlagen förutsätter. Propositionen är ett led i den totala reformen av naturvårdslagen och bidrar således till att genomföra det mål i regeringsprogrammet för regeringen Marin enligt vilket förlusten av biologisk mångfald i Finland ska stoppas.

Samernas rättigheter som urfolk

Propositionen syftar till att bestämmelserna om beaktande av samernas rättigheter som urfolk i lagarna om inrättande av naturskyddsområden förenhetligas med den nya naturvårdslagen. Utgångspunkten är att gällande rättigheter att utöva samernas traditionella näringar inte ändras. Utskottet påpekar att sametinget i sitt yttrande till utskottet har framfört att det genom förordning bör utfärdas närmare bestämmelser om undantag som gäller samernas traditionella näringar. Däremot är detta inte längre möjligt på grund av ovannämnda omständigheter som hänför sig till grundlagen.

Till skillnad från andra naturreservat har renskötsel förbjudits i Malla naturreservat. Malla naturreservat är ett viktigt sommarbete för Käsivarsi renbeteslag och trots renskötselförbudet i den gällande förordningen utnyttjar renarna det oinhägnade reservatet som sommarbete. Antalet renar som betar i naturreservatet har enligt Forststyrelsens uppgifter ökat från och med 1990-talet och särskilt under det senaste decenniet. Renskötsel förbudet i den nuvarande förordningen kan anses stå i strid med samernas i grundlagens 17 § 3 mom. tryggade rätt att bevara och utveckla sitt språk och sin kultur, där renskötseln ingår som en väsentlig del. Därför föreslås det att renskötsel ska vara tillåten i Malla naturreservat. Denna rätt måste dock balanseras i förhållande till det ansvar

Betänkande MiUB 23/2022 rd

för naturen och dess mångfald samt för miljön och kulturarvet som enligt grundlagens 20 § tillkommer alla. Av denna orsak föreslås det i 4 a § 2 mom. att Forststyrelsen i enlighet med vad som bestäms i 50 § 5 mom. i den nya naturvårdslagen kan begränsa renbetesgången i Malla naturreservat, om det utifrån naturvetenskapliga data är nödvändigt för att trygga arterna och naturtyperna i området.

Enligt den utredning som utskottet fått har man under beredningen av propositionen strävat efter att precisera begreppet lokalbefolkning i nationalparker och naturreservat inom samernas hembygdsområde så att det utöver en invånare i den kommun där nationalparken eller naturreservatet finns också gäller en medlem i det lokala samiska samhället, oberoende av boendekommun. Det gick inte hitta någon genomförbar lösning för att säkerställa medlemskap i det lokala samiska samhället och således har rätten att jaga, fiska samt plocka bär och svamp samt rätten att i Kevo naturreservat uppföra torvkåtor definierats utifrån personens hemkommun i enlighet med nuvarande praxis. Utskottet anser att ersättandet av begreppet lokalbefolkning i fridlysningsbestämmelserna med invånare i den kommun där naturskyddsområdet är beläget inte utvidgar kretsen av personer som har rätt att använda naturresurser och ändrar således inte nuläget. Lösningen kan således inte anses öka trycket på att använda naturresurser inom naturskyddsområdena inom samernas hembygdsområde och påverkar därmed inte samernas förutsättningar att upprätthålla och utveckla sin kultur. Utskottet påpekar dock att det med tanke på ett bättre beaktande av rättigheterna som ursprungsfolk kan vara skäl att i samband med den övriga utvecklingen av lagstiftningen se över om lösningen är tillräcklig.

Verksamhet som ändrar naturen och som är tillåten i nationalparker

Både i den gällande och den nya naturvårdslagen är utgångspunkten för fridlysningsbestämmelserna för nationalparker och naturreservat att verksamhet som förändrar naturen är förbjuden i områdena. Enligt 49 § 1 mom. i den nya naturvårdslagen är det till exempel förbjudet att på områdena uppföra byggnader eller konstruktioner och att anlägga vägar, att ta marksubstanser eller gruvmineral och att skada marken eller berggrunden.

Enligt 50 § i den nya naturvårdslagen är det trots 49 § tillåtet att i nationalparker och naturreservat vidta åtgärder som en ändamålsenlig skötsel och användning av området förutsätter och som inte äventyrar de syften för vilka området inrättades. Det är tillåtet att i områdena uppföra, restaurera och sätta i stånd sådana byggnader och konstruktioner och anlägga och underhålla sådana stigar som behövs för vård och övervakning av området, för forskning, för guidning av allmänheten, för besökarnas säkerhet och för utfärder och besök i området samt anlägga sådana vägar som behövs för guidning i området. Det är också tillåtet att använda och underhålla vägar, samhällstekniska konstruktioner och därtill hörande anläggningar i området. De samhällstekniska konstruktioner som avses i bestämmelsen är el-, kabel och telefonledningar samt konstruktioner till exempel i anslutning till datakommunikation, energi- och vattenförsörjning samt avlopp.

Med stöd av 50 § i den nya naturvårdslagen får nationalparker och naturreservat alltså användas och underhållas, och verksamheten kräver inte tillstånd av Forststyrelsen. Nya konstruktioner får ändå inte byggas. I 51 § i den nya naturvårdslagen anges de åtgärder som Forststyrelsen kan bevilja tillstånd för. I bestämmelsen har Forststyrelsen inte getts behörighet att bevilja tillstånd för byggande av samhällstekniska konstruktioner. Nationalparker och naturreservat betraktas inte

Betänkande MiUB 23/2022 rd

som lämpliga områden för byggande, utan nödvändiga projekt ska i regel genomföras utanför dessa områden.

Alla tillstånd att avvika från fridlysningsbestämmelserna beviljas med stöd av 51 § i den nya naturvårdslagen av Forststyrelsen. Utskottet preciserar att om det i framtiden framkommer sådana samhälleligt betydelsefulla behov eller sådana åtgärder som är fördelaktiga i förhållande till syftet med inrättandet av en nationalpark eller ett naturreservat, och som inte tillåts enligt 50 eller 51 § i den nya naturvårdslagen, kan dessa vid behov tillåtas genom en lagändring. Det innebär alltså att bestämmelser om detta ska utfärdas i den lag som gäller området i fråga. I lagen om inrättande av nationalparker tillåts till exempel redan näringsverksamhet i Pallas-Yllästunturi och Koli nationalparker. Också i den aktuella propositionen föreslås det att det i fridlysningsbestämmelserna för Koli nationalpark tas in en bestämmelse om att anlägga ellinjer under jord, eftersom Forststyrelsen har förutsett att jordkabelprojekt inom den närmaste framtiden kommer att vara nödvändiga inom området för Koli nationalpark. I fråga om nya samhällstekniska konstruktioner eller andra byggprojekt ska man dock från fall till fall bedöma behovet av dem med tanke på det allmänna intresset, alternativa sätt att genomföra dem samt vilka konsekvenser de har för syftet med inrättandet av områdena. Största delen av nationalparkerna och naturreservaten ingår också i Finlands nätverk Natura 2000, och således ska bestämmelserna om Natura-områden beaktas vid prövning av områdesspecifika projekt.

Jakt

I propositionen föreslås det att de områdesspecifika bestämmelserna om jakt i huvudsak förblir oförändrade. Jakträtterna har i propositionen i huvudsak bibehållits som de är utan att de utvidgas eller utan att de begränsas mer än i nuläget. I Oulanka nationalpark utvidgas dock området för älgjakt något för att förtydliga bestämmelsen. Det föreslås att älgdrev i enlighet med nuläget inte tillåts i Noux och Koli nationalparker på grund av det stora antalet besökare i områdena. Med stöd av 51 § 1 mom. 3 punkten i den nya naturvårdslagen kan Forststyrelsen dock bevilja tillstånd för att avlägsna älg och vitsvanshjort i Noux och Koli nationalpark, om det behövs för att avvärja skador som dessa orsakar i trafiken. Dessutom föreslås det att undantaget som tillåter ripfångst med snara i Sompio naturreservat i Sodankylä slopas, eftersom ripfångst med snara enligt jaktlagstiftningen endast tillåts i Enontekis, Enare och Utsjoki kommuner.

Den nya naturvårdslagen ger Forststyrelsen befogenheter att tillåta undantag från förbuden i 49 §. Decimering av antalet individer av en art kan tillåtas om de blivit för talrika eller annars skadliga med tanke på tryggheten av naturskyddsområdets skyddsvärden. Det kan vara tillåtet att avlägsna individer av viltarter som avses i 5 § 1 mom. i jaktlagen från området också av orsaker som faller utanför naturskyddsområdets behov, det vill säga när individerna orsakar ett uppenbart hot mot människors säkerhet eller risk för betydande ekonomisk skada på egendom. I praktiken blir detta tillämpligt för att avvärja skador som hjorddjur orsakar i trafiken, för att förebygga skador som gråsälar orsakar yrkesfisket, för att begränsa skador som stora rovdjur orsakar boskaps- eller renhushållningen och för att avlägsna individer av björn och varg som orsakar fara. Förutom Forststyrelsens tillstånd till undantag ska man dessutom ha tillstånd enligt jaktlagen och eventuellt polislagen.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

Förbud mot älgdrev i Noux nationalpark

Sakkunniga har framfört att det också i Noux nationalpark bör vara tillåtet av driva älg och vitsvanshjort enligt 50 § 1 mom. 10 punkten i den nya naturvårdslagen. I nuläget är detta förbjudet i Noux och ska enligt propositionen också vara det i fortsättningen.

Utskottet påpekar att det finns relativt lite forskning om hur bestånden av hjorddjur i nationalparkerna påverkar antalet trafikolyckor i de närliggande områdena. Ingen ny utredning har gjorts sedan den senaste från 2006. Trafikmängderna i Nyland är större än i Finland i genomsnitt och beståndet av vitsvanshjort är tätare än på andra håll i landet. Som det förs fram i utredningen från 2006 inträffar det flest hjorddjursolyckor i Nyland, där det över huvud taget finns många hjorddjur och mycket trafik, oberoende av skyddsområdena. Hittills har forskning inte påvisat att hjorddjuren koncentrerar sig till nationalparkerna. Det faktum att det på de högtrafikerade vägarna i närheten av Noux nationalpark inträffar fler olyckor än i genomsnitt i Finland, kan inte utan närmare utredning anses förklara att olyckorna beror på nationalparken. I Naturresursinstitutets undersökning om hjorddjurens inverkan på samhället, näringarna och ekosystemet (38/2021) konstateras det att det ökade beståndet av vitsvanshjort under 2010-talet tydligt har lett till fler trafikolyckor med vitsvanshjort. Flest olyckor med rådjur och vitsvanshjort har inträffat inom områdena för Egentliga Finlands och Nylands närings-, trafik- och miljöcentraler. På dessa områden utgjorde olyckorna med rådjur och vitsvanshjort cirka 22—26 procent av alla motsvarande olyckor i hela landet. Merparten av de hjorddjur som har orsakat trafikolyckor i närheten av Noux nationalpark har varit vitsvanshjort. Enligt Naturresursinstitutets uppskattning har beståndet av vitsvanshjort ökat till över 100 000 individer.

Utskottet anser att det ökade antalet olyckor som sker på grund av hjorddjur är mycket oroväckande och betonar att Forststyrelsen enligt den nya naturvårdslagen med hänsyn till trafiksäkerheten kan bevilja tillstånd att driva älg och vitsvanshjort i Noux nationalpark, om en reglering av beståndet utanför nationalparken inte är en tillräcklig lösning med tanke på trafiksäkerheten. Forststyrelsen bedömer vid tillståndsprövningen enligt 51 § 1 mom. 3 punkten i naturvårdslagen om jakt eller drevjakt på hjorddjur uttryckligen kan anses vara behövlig med tanke på trafiksäkerheten i nationalparksområdet.

Eftersom den nya naturvårdslagen redan innehåller en bestämmelse som gör det möjligt att svara mot de behov som berör trafiksäkerheten, finns det enligt utskottet inget behov av att separat tillåta drev av älg och vitsvanshjort med stöd av 50 § 1 mom. 10 punkten i den nya naturvårdslagen. Inom ramen för den föreslagna regleringen kan älg och vitsvanshjort drivas eller på annat sätt avlägsnas i Noux nationalpark om det krävs med tanke på trafiksäkerheten (eller risken för ekonomisk skada). Utskottet betonar att det faktum att 51 § 1 mom. 3 punkten i den nya naturvårdslagen blir tillämplig i Noux nationalpark förändrar situationen i en mer liberal riktning än i nuläget, vilket bör anses vara positivt med tanke på trafiksäkerheten.

I specialmotiveringen till 51 § 1 mom. 3 punkten i den nya naturvårdslagen konstateras det att även andra metoder för avlägsnande av djur än dödande av djur är möjliga vid tillståndsprövningen. Tillståndet i fråga innebär således inte nödvändigtvis tillstånd att döda djur, utan tillstånd kan beviljas till exempel endast för att driva bort djuren. Ett tillstånd enligt 51 § i naturvårdslagen ska

Betänkande MiUB 23/2022 rd

uppfylla förutsättningarna för beviljande av undantag, alltså ska viltarten utgöra ett hot mot människors säkerhet eller orsaka risk för betydande ekonomisk skada.

Utskottet påpekar dessutom att omfattande drev av älg och vitsvanshjort i Noux och Koli nationalparker skulle strida mot den rikliga användningen av områdena för rekreation, i synnerhet Noux där besökarantalet är stort året runt. Noux och Koli nationalparker har de tredje och fjärde största besöksmängderna av Finlands nationalparker, och Noux är ett viktigt närrekreationsområde i huvudstadsregionen. Enligt Forststyrelsens besökaruppföljning är rekreationsanvändningen i Noux nationalpark mycket livlig ännu i september och oktober och också under vintermånaderna används området för rekreation. Också besöksmängderna i Koli hålls tämligen höga i september och oktober, efter den livligaste användningen av området i juli. Koli är dessutom till sin areal ett litet område, mindre än 3 000 hektar, samt till formen långt och smalt, vilket gör det svårare att samordna drevjakt med annan rekreationsanvändning i området. Även om jakt på älg eller vitsvanshjort utan vapen inte skulle orsaka en direkt säkerhetsrisk i nationalparkerna, ska även andra störningar i rekreationsanvändningen beaktas när de områdesvisa fridlysningsbestämmelserna övervägs.

Utskottet anser att hanteringen av i synnerhet sådana trafikolyckor, skördeskador och skador på växtligheten som orsakas av vitsvanshjort är en betydligt mer omfattande viltvårdsfråga än jakt i nationalparker och förutsätter också en ny bedömning av viltvårdsmetoderna. Utgångspunkten är att regleringen av hjortdjursbestånden genomförs utanför nationalparkerna.

En eventuell utvidgning av Noux nationalpark till rekreationsområden som ägs av Helsingfors stad är en separat fråga i propositionen. Enligt utredning till utskottet är en eventuell utvidgning av Noux med beaktande av områdets storlek och olika användningsbehov samhälleligt så betydande att utvidgningen behöver genomföras genom lag. En utvidgning av Noux nationalpark genom lag gör det också möjligt att se över fridlysningsbestämmelserna för nationalparken.

Undantag för renskötsel i Mustanrinnantunturi naturskyddsområde

Utskottet föreslår att lagen om Mustanrinnantunturi naturskyddsområde kompletteras så som närmare framgår av detaljmotiveringen med ett undantag som gäller renskötsel. Med ändringen tillåts det att i anslutning till renskötsel uppföra rengården, ta träd, slå läger och göra upp eld enligt vad som bestäms i ordningsstadgan. Ett motsvarande undantag för renskötseln har tagits in i flera andra lagförslag i propositionen, såsom lagförslag 2, 3 och 6. Precis som i andra naturskyddsområden inom renskötselområdet tas det enligt nuvarande praxis ut en avgift för tagande av träd. Avgiften tas ut enligt det detaljhandelspris för skogsbruket som gäller vid tidpunkten i fråga. Ett tillfälligt läger i samband med renskötseln kan vid behov också slås för en längre tid, bara lägret inte är av permanent natur och lägerkonstruktionerna är tillfälliga. De åtgärder som nämns i bestämmelsen förutsätter inte tillstånd av Forststyrelsen. Renbeteslagen har på naturskyddsområden renvallar, som inrättats med stöd av den upphävda lagen om renskötsellägenheter (590/1969), där det finns sådana kojor som avses i bestämmelsen. Uppförandet av kojor ska även i fortsättningen gälla dessa renvallar. Uppförandet av konstruktioner som renskötseln förutsätter utanför renvallarna ska ske med markinnehavaren Forststyrelsens samtycke i enlighet med nuvarande praxis.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

Försvarets och Gränsbevakningsväsendets uppgifter

I de gällande förordningarna finns bestämmelser om Försvarmaktens och Gränsbevakningsväsendets verksamhet som avviker något från varandra. I en del områden kräver verksamheten tillstånd av Forststyrelsen, i andra inte. Den bestämmelse som föreslås i propositionen förenhetligar bestämmelserna. I propositionen föreslås att det i nationalparker som är på belägna i vissa statliga gräns- och havsområden ska vara tillåtet att bedriva sådan verksamhet som Försvarmaktens och Gränsbevakningsväsendets lagstadgade uppgifter förutsätter samt att utveckla verksamheten. Utskottet anser att det här är nödvändigt och hänvisar till de paragrafändringar som utskottet föreslagit i sitt betänkande om naturvårdslagen (MiUB 17/2022 rd — RP 76/2022 rd) i fråga om att tillåta Gränsbevakningsväsendets övnings- och utbildningsverksamhet i statens övriga naturskyddsområden. Syftet med ändringen var att i den förändrade säkerhetspolitiska situationen säkerställa att Gränsbevakningsväsendet kan sköta sina lagstadgade uppgifter under alla förhållanden.

DETALJMOTIVERING

1. Lagen om ändring av lagen om inrättande av vissa naturskyddsområden å staten tillhörig mark

4 b §. I samband med stiftandet av den nya naturvårdslagen (9/2023) upphävdes två paragrafer, och därför ändrades paragrafnumreringen i lagen i förhållande till propositionen från och med 66 §. Utskottet har således ändrat den hänvisning till 135 § i naturvårdslagen som finns i alla lagförslag så att det hänvisas till 133 § i naturvårdslagen.

2. Lagen om ändring av lagen om inrättande av vissa nya naturskyddsområden på staten tillhörig mark

21 d §. Samma tekniska ändring som ovan.

3. Lagen om ändring av lagen om avsättande av staten tillhöriga områden till nationalparker och naturparker

6 c §. Se ovan.

4. Lagen om ändring av lagen om Karkali naturpark

2 b §. Se ovan.

5. Lagen om ändring av lagen om Skärgårdshavets nationalpark

1 c §. Se ovan.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

6. Lagen om ändring av lagen om Urho Kekkonens nationalpark

6 c §. Se ovan.

7. Lagen om ändring av lagen om Ekenäs skärgårds nationalpark

1 d §. Se ovan.

8. Lagen om ändring av lagen om Torronsuo nationalpark

2 b §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

9. Lagen om ändring av lagen om Bottenvikens nationalpark

3 c §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

10. Lagen om ändring av lagen om Koli nationalpark

2 c §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

11. Lagen om ändring av lagen om Puurijärvi och Isosuo nationalpark

2 b §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

12. Lagen om ändring av lagen om Päijänne nationalpark

2 b §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

13. Lagen om ändring av lagen om Noux nationalpark

2 b §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

14. Lagen om ändring av lagen om Valkmusa nationalpark

2 b §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

15. Lagen om ändring av lagen om Vänskapens park

6 b §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

16. Lagen om ändring av lagen om Valtavaara och Pyhävaara naturskyddsområde

2 b §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

17. Lagen om ändring av lagen om Jonkerinsalo, Siikavaara, Mustanrinnantunturi och Pitsloma naturskyddsområden

2 a §. Fridlysningsbestämmer. Utskottet föreslår att det läggs till ett nytt 4 mom. som innehåller ett undantag för renskötsel, enligt vilket det i enlighet med den gällande ordningsstadgan för Mustarinnantunturi är tillåtet att i anslutning till renskötsel bygga rengården och andra konstruktioner, ta träd, slå läger och göra upp eld. Ett motsvarande undantag från renskötsel har tagits in till exempel i lagförslag 2, 3 och 6.

2 b §. Hänvisningsbestämmelse. Motsvarande tekniska ändring som ovan.

18. Lagen om ändring av lagen om Punkaharju naturskyddsområde

2 b §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

19. Lagen om ändring av lagen om Martinselkonen naturskyddsområde

2 b §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

20. Lagen om ändring av lagen om Levaneva naturskyddsområde

2 b §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

21. Lagen om ändring av lagen om Talaskangas naturskyddsområde

2 b §. Hänvisningsbestämmelse. Se ovan.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Miljöutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 1—21 i proposition RP 270/2022 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Betänkande MiUB 23/2022 rd

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om ändring av lagen om inrättande av vissa naturskyddsområden på staten tillhörig mark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om inrättande av vissa naturskyddsområden å staten tillhörig mark (83/1938)
12 § 2 mom. och 14–18 §,
ändras 1 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1431/2004 och 77/2005, samt
fogas till lagen nya 4 a och 4 b § som följer:

1 §

För åstadkommande av sådant naturskydd som det föreskrivs om i 1923 års lag om naturskydd (71/1923) inrättas Malla och Pisavaara naturparker.

4 a §

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 § 1 mom. 1–3, 5–9 och 11 punkten, 50 § 2–5 mom. och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på de naturparker som avses i denna lag.

I enlighet med 50 § 5 mom. i naturvårdslagen kan Forststyrelsen begränsa renbetesgången i Malla naturpark om det utifrån naturvetenskapliga data är nödvändigt för att trygga arterna och naturtyperna i området. Begränsningen av renskötseln bör genomföras så att konsekvenserna när det gäller samernas rätt att bevara och utveckla sitt språk och sin kultur är så ringa som möjligt till omfattning och varaktighet. Forststyrelsen ska innan begränsningsåtgärder vidtas i samarbete med det berörda renbeteslaget och de lokala samiska samhällena bedöma de konsekvenser som begränsningsåtgärderna har för utövandet av samekulturen och beakta samernas traditionella kunskap i planeringen av begränsningarna. Renbeteslaget och det lokala samiska samhället har rätt att få en skriftlig redogörelse för konsekvensbedömningen innan förhandlingar enligt 53 § i renskötsellagen (848/1990) förs.

Utöver vad som föreskrivs i 50 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen är det i Pisavaara naturpark tillåtet att uppföra kojor, rengården och andra konstruktioner som renskötseln förutsätter, ta det virke som behövs för renskötseln samt tillfälligt slå läger och göra upp öppen eld i anslutning till renskötseln.

Rätt till sådant avlägsnande av individer av viltarter som avses i 51 § 1 mom. 3 punkten i naturvårdslagen har i ett renskötselområde i de naturparker som avses i denna lag dessutom delä-

Betänkande MiUB 23/2022 rd

garna i de renbeteslag som är verksamma i naturparken och de personer som tillståndshavaren särskilt har utsett för ändamålet, oberoende av deras hemkommun.

4 b §

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på de naturparker som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om inrättande av vissa nya naturskyddsområden på staten tillhörig mark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om inrättande av vissa nya naturskyddsområden på staten tillhörig mark (634/1956) 21 § 2 mom. och 23–27 §,
ändras 1 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 485/1989, samt
fogas till lagen nya 21 a–21 e § och en bilaga som följer:

1 §

För åstadkommande av sådant naturskydd som det föreskrivs om i 1923 års lag om naturskydd (71/1923) inrättas nedan nämnda statsägda områden som naturskyddsområden enligt följande:

1) som naturparker:

- a) Vaskijärvi område i Yläne kommun som Vaskijärvi naturpark,
- b) Vesijako område i Padasjoki kommun som Vesijako naturpark,
- c) Sinivuori område i Längelmäki kommun som Sinivuori naturpark,
- d) Häädetkeidas område i Parkano och Karvia kommuner som Häädetkeidas naturpark,
- e) Salamanperä område i Kivijärvi kommun som Salamanperä naturpark,
- f) Ulvinsalo område i Kuhmo kommun som Ulvinsalo naturpark,
- g) Paljakka område i Puolanka kommun som Paljakka naturpark,
- h) Runkaus område i Simo och Tervola kommuner som Runkaus naturpark,

Betänkande MiUB 23/2022 rd

- i) Maltio område i Savukoski kommun som Maltio naturpark,
 - j) Sompio område i Sodankylä kommun som Sompio naturpark,
 - k) Kevojoki område i Utsjoki kommun som Kevo naturpark,
 - 2) som nationalparker:
 - a) Liesijärvi område i Tammela kommun som Liesijärvi nationalpark,
 - b) Linnansaari område i Rantasalmi kommun som Linnansaari nationalpark,
 - c) Petkeljärvi område i Ilomants kommun som Petkeljärvi nationalpark,
 - d) Pyhähäkki område i Saarijärvi kommun som Pyhä-Häkki nationalpark,
 - e) Rokuanvaara område i Vaala kommun som Rokua nationalpark,
 - f) Oulanka område i Kuusamo och Salla kommuner som Oulanka nationalpark,
 - g) Lemmenjoki område i Enare kommun som Lemmenjoki nationalpark.
-

21 a §

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 § 1 mom. 1–3, 5–9 och 11 punkten, 50 § 2–5 mom. och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på de naturparker som avses i denna lag.

I Kevo naturpark får, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 1 punkten i naturvårdslagen, de som har sin hemkommun i det område där naturparken är belägen med tillstånd av Forststyrelsen uppföra sådana torvkåtor som behövs för bedrivande av naturnäringar.

I Kevo naturpark får, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen, de som har sin hemkommun i det område där naturparken är belägen snara ripor.

I Runkaus, Maltio, Sompio och Kevo naturpark får, trots de begränsningar i rätten att färdas som anges i 56 § 1 mom. i naturvårdslagen, de som har sin hemkommun i det område där naturparken är belägen plocka bär och svamp i enlighet med 50 § 1 mom. 4 punkten i naturvårdslagen.

I Kevo naturpark får, trots de begränsningar i rätten att färdas som anges i 56 § 1 mom. i naturvårdslagen, de som har sin hemkommun i det område där naturparken är belägen fiska i enlighet med 50 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen.

I Sompio naturpark i Sompiojärvi är det, trots de begränsningar i rätten att färdas som anges i 56 § 1 mom. i naturvårdslagen, tillåtet att fiska i enlighet med 50 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen och bedriva annat fiske i enlighet med 51 § 1 mom. 4 punkten i naturvårdslagen.

Utöver vad som föreskrivs i 50 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen är det i de naturparker som är belägna i ett renskötseområde tillåtet att uppföra kojor, rengården och andra konstruktioner som renskötseln förutsätter, ta det virke som behövs för renskötseln samt tillfälligt slå läger och göra upp öppen eld i anslutning till renskötseln.

Rätt till sådant avlägsnande av individer av viltarter som avses i 51 § 1 mom. 3 punkten i naturvårdslagen har i ett renskötseområde dessutom delägarna i de renbeteslag som är verksamma i naturparken och de personer som tillståndshavaren särskilt har utsett för ändamålet, oberoende av deras hemkommun.

21 b §

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (/) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på de nationalparker som avses i denna lag.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

I Lemmenjoki nationalpark har, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen, de som har sin hemkommun i det område där nationalparken är belägen rätt att i sin hemkommun jaga i enlighet med jaktlagen (615/1993).

I Oulanka nationalpark har, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen, de som har sin hemkommun i det område där nationalparken är belägen rätt att i sin hemkommun jaga varg och björn i enlighet med jaktlagen i hela nationalparken liksom även småvilt och älg i de områden i Kitkanniemi och de aapamyrmarker som anges på den karta som utgör bilaga. Delägare i samfälld skog i Kuusamo har oberoende av hemkommun rätt att jaga älg i det område i Kitkanniemi som anges på nämnda karta.

Utöver vad som föreskrivs i 50 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen är det i de nationalparker som är belägna i ett renskötseområde tillåtet att uppföra kojor, rengården och andra konstruktioner som renskötseln förutsätter, ta det virke som behövs för renskötseln samt tillfälligt slå läger och göra upp öppen eld i anslutning till renskötseln.

Med avvikelse från 50 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen får terrängtrafik i snöfri terräng i anslutning till renskötse i Oulanka nationalpark bedrivas endast på nationalparkens serviceleder. Forststyrelsen kan tillåta terrängtrafik i snöfri terräng i anslutning till renskötse också annanstans än på serviceleder i de områden som särskilt anvisats av Forststyrelsen. Forststyrelsen ska i planeringen av områden som får användas för terrängtrafik säkerställa en tillräcklig växelverkan med berörda renbeteslag. Tillstånd för terrängtrafik i anslutning till renskötse meddelas för viss tid och får gälla högst tio år åt gången.

Rätt till sådant avlägsnande av individer av viltarter som avses i 51 § 1 mom. 3 punkten i naturvårdslagen har i ett renskötseområde dessutom delägarna i de renbeteslag som är verksamma i nationalparken och de personer som tillståndshavaren särskilt har utsett för ändamålet, oberoende av deras hemkommun.

I Lemmenjoki nationalpark får Jäkäläpää och Martiniiskonpalo flygplatser användas och underhållas.

I Oulanka nationalpark får de som har sin hemkommun i det område där området Kitkanniemi är beläget tillfälligt slå läger för att bedriva fiske i området Kitkanniemi.

21 c §

I Lemmenjoki nationalpark får guldvaskning i enlighet med gruvlagen (621/2011) bedrivas med traditionella metoder utan maskinkraft och i 26 § 2 mom. i den lagen avsedda byggnader eller konstruktioner uppföras för guldvaskning med tillstånd av Forststyrelsen. Guldvaskningen får inte äventyra syftet med att nationalparken inrättades.

Forststyrelsen får överlåta husbehovsvirke från Kevo naturpark till innehavare av de fastigheter som gränsar till naturparken och från Lemmenjoki nationalpark till innehavare av de fastigheter som är belägna inom nationalparken.

Fridlysningen av Sompio naturpark utgör inget hinder för reglering av Lokka bassäng.

21 d §

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötse- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på de nationalparker och naturparker som avses i denna lag.

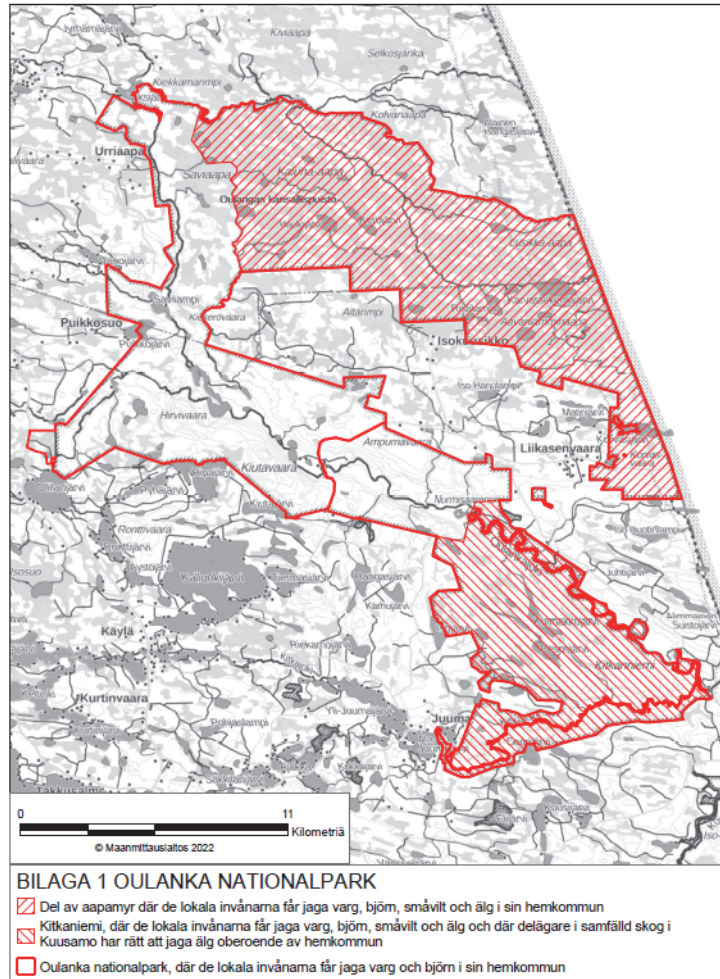
Betänkande MiUB 23/2022 rd

21 e §

Som stöd för Forststyrelsen i frågor som gäller skötseln och nyttjandet av Oulanka nationalpark kan en delegation tillsättas för nationalparken. Delegationen kan ha högst fjorton medlemmar som Forststyrelsen utnämner för fyra år i sänder, och det samma gäller medlemmarnas personliga ersättare. I delegationen ska miljöministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralen, berörda kommuner och renbeteslag, försvarsmakten och lokala sammanslutningar som företräder naturvård, viltvård, fiskeriområde, invånare och näringar samt lokala friluftorganisationer vara representerade. Forststyrelsen ska vara sakkunnigledamot i delegationen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande MiUB 23/2022 rd

3.

Lag

om ändring av lagen om avsättande av staten tillhöriga områden till nationalparker och naturparker

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om avsättande av staten tillhöriga områden till nationalparker och naturparker (674/1981) 6–10 §,
ändras det inledande stycket i 1 § och det inledande stycket i 2 § samt
fogas till lagen nya 6 a–6 c § som följer:

1 §

Till sådana nationalparker som avses i 1923 års lag om naturskydd (71/1923) avsätts följande områden:

2 §

Till naturparker avsätts följande områden:

6 a §

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på de nationalparker som avses i 1 § i denna lag.

I Riisitunturi nationalpark har, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen, de som har sin hemkommun i det område där nationalparken är belägen rätt att i sin hemkommun jaga i enlighet med jaktlagen (615/1993).

I Östra Finska vikens nationalpark har, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen, de som har sin hemkommun i det område där nationalparken är belägen rätt att i sin hemkommun jaga älg och småvilt i enlighet med jaktlagen.

Utöver vad som föreskrivs i 50 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen är det i de nationalparker som är belägna i ett renskötseområde tillåtet att uppföra kojor, rengården och andra konstruktioner som renskötseln förutsätter, ta det virke som behövs för renskötseln samt tillfälligt slå läger och göra upp öppen eld i anslutning till renskötseln.

Rätt till sådant avlägsnande av individer av viltarter som avses i 51 § 1 mom. 3 punkten i naturvårdslagen har i ett renskötseområde dessutom delägarna i de renbeteslag som är verksamma i nationalparken och de personer som tillståndshavaren särskilt har utsett för ändamålet, oberoende av deras hemkommun.

Fisk får utplanteras i Koirajärvet-sjöarna i Salamajärvi nationalpark.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

I de nationalparker som avses i 1 § i denna lag får det bedrivas sådan verksamhet som förutsätts enligt de uppgifter som föreskrivits för försvarsmakten och Gränsbevakningsväsendet, och denna verksamhet får även utvecklas.

6 b §

Vad som i 49 § i naturvårdslagen föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 § 1 mom. 1–3, 5–9 och 11 punkten, 50 § 2–5 mom. och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på de naturparker som avses i 2 § i denna lag.

I de naturparker som avses i 2 § i denna lag får, trots de begränsningar i rätten att färdas som anges i 56 § 1 mom. i naturvårdslagen, de som har sin hemkommun i det område där skyddsområdet är beläget plocka bär och svamp i enlighet med 50 § 1 mom. 4 punkten i naturvårdslagen.

Utöver vad som föreskrivs i 50 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen är det i de naturparker som är belägna i ett renskötselområde tillåtet att uppföra kojor, rengården och andra konstruktioner som renskötelsen förutsätter, ta det virke som behövs för renskötelsen samt tillfälligt slå läger och göra upp öppen eld i anslutning till renskötelsen.

Rätt till sådant avlägsnande av individer av viltarter som avses i 51 § 1 mom. 3 punkten i naturvårdslagen har i ett renskötselområde dessutom delägarna i de renbeteslag som är verksamma i naturparken och de personer som tillståndshavaren särskilt har utsett för ändamålet, oberoende av deras hemkommun.

6 c §

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på de nationalparker och naturparker som avses i 1 och 2 § i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om Karkali naturpark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Karkali naturpark (432/1964) 3 och 4 §,

Betänkande MiUB 23/2022 rd

ändras 1 och 2 § samt
fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

1 §

För åstadkommande av sådant naturskydd som det föreskrivs om i 1923 års lag om naturskydd (71/1923) inrättas Karkali naturpark av den del av Karkali udde i Lojo stad som hör till staten.

2 §

Karkali naturpark omfattar fastighet 444-891-1-2, som utgör ett ca 103 hektar stort område av Karkali udde i Lojo stad.

2 a §

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 § 1 mom. 1–3, 5, 7–9 och 11 punkten, 50 § 2–4 mom. och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den naturpark som avses i denna lag.

I Karkali naturpark är det tillåtet att använda de odlingar och ängar som finns i området samt att ta det gärdsgårds- och ladvirke som behövs för detta.

2 b §

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på den naturpark som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om Skärgårdshavets nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Skärgårdshavets nationalpark (645/1982) 2–5 §, av dem 3 § sådan den lyder i lag 130/1991,

Betänkande MiUB 23/2022 rd

ändras 1 §, sådan den lyder i lag 130/1991, och fogas till lagen nya 1 a–1 c § som följer:

1 §

För att skydda Skärgårdshavets natur och kultur, för att trygga med dem förknippade traditionella sätt att utnyttja naturen, för att bevara en levande skärgård samt för att främja miljöforskning och allmänt intresse för naturen finns Skärgårdshavets nationalpark som en sådan nationalpark som avses i 1923 års lag om naturskydd (71/1923). Nationalparken omfattar statens land- och vattenområden inom det på bifogade karta med en röd streckad linje avgränsade området (*samarbetsområdet*) i Kimitoöns kommun och Pargas stad, med undantag av de områden som är i försvarsmaktens besittning.

1 a §

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Med Forststyrelsens tillstånd kan sådana undersökningar som avses i lagen om fornminnen (295/1963) utföras i nationalparken.

Forststyrelsen kan, på villkor som den finner lämpliga, för husbehov överlåta virke och boskapsfoder från nationalparksområdet till dem som är bosatta inom samarbetsområdet för nationalparken och av särskilda skäl även till andra skärgårdsbor.

Trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen har de som stadigvarande bor i byar som helt eller delvis hör till samarbetsområdet för Skärgårdshavets nationalpark rätt att med tillstånd av Forststyrelsen bedriva jakt i enlighet med jaktlagen (615/1993).

1 b §

I Skärgårdshavets nationalpark får det bedrivas sådan verksamhet som förutsätts enligt de uppgifter som föreskrivits för försvarsmakten och Gränsbevakningsväsendet, och denna verksamhet får även utvecklas.

1 c §

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av lagen om Urho Kekkonens nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Urho Kekkonens nationalpark (228/1983) 3–5 §,
ändras 1 och 6 § samt
fogas till lagen nya 6 a–6 d § som följer:

1 §

Med stöd av 1923 års lag om naturskydd (71/1923) avsätts inom området Koilliskaira i Enare, Savukoski och Sodankylä kommuner ett ca 253 000 hektar stort område, som omfattar av staten ägda områden inom de gränser som har märkts ut med en röd streckad linje på den karta som utgör bilaga. Skyddsområdets namn är Urho Kekkonens nationalpark.

6 §

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

I nationalparken har, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen, de som har sin hemkommun i det område där nationalparken är belägen rätt att i sin hemkommun jaga i enlighet med jaktlagen (615/1993).

Utöver vad som föreskrivs i 50 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen är det i nationalparken tillåtet att uppföra kojor, rengården och andra konstruktioner som renskötseln förutsätter, ta det virke som behövs för renskötseln samt tillfälligt slå läger och göra upp öppen eld i anslutning till renskötseln.

Rätt till sådant avlägsnande av individer av viltarter som avses i 51 § 1 mom. 3 punkten i naturvårdslagen har dessutom delägarna i de renbeteslag som är verksamma i nationalparken och de personer som tillståndshavaren särskilt har utsett för ändamålet, oberoende av deras hemkommun.

Forststyrelsen får inom gränserna för de kvoter som baserar sig på hållbara fiskbestånd bevilja fisketillstånd i Suomujoki för dem som har sin hemkommun i Sodankylä kommun och i Nuorttijoki för dem som har sin hemkommun i Savukoski kommun. Om kvoterna det tillåter får Forststyrelsen bevilja fisketillstånd i nämnda vattendrag även för andra, oberoende av hemkommun.

6 a §

I Urho Kekkonens nationalpark får guldvaskning i enlighet med gruvlagen (621/2011) bedrivas med traditionella metoder utan maskinkraft. Guldvaskningen får inte äventyra syftet med att nationalparken inrättades.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

6 b §

I nationalparken får det bedrivas sådan verksamhet som förutsätts enligt de uppgifter som föreskrivits för försvarsmakten och Gränsbevakningsväsendet, och denna verksamhet får även utvecklas.

6 c §

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggnad av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

6 d §

En delegation som tillsätts för Urho Kekkonens nationalpark ger Forststyrelsen stöd i frågor som gäller skötseln och nyttjandet av nationalparken. Delegationen kan ha högst fjorton medlemmar som Forststyrelsen utnämner för fyra år i sänder, och det samma gäller medlemmarnas personliga ersättare. I delegationen ska miljöministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralen, Sametinget, berörda kommuner och renbeteslag, försvarsmakten och lokala sammanslutningar som företräder naturvård, viltvård, fiskeriområde, invånare och näringar samt lokala friluftsföreningar vara representerade. Forststyrelsen ska vara sakkunnigledamot i delegationen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om Ekenäs skärgårds nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Ekenäs skärgårds nationalpark (485/1989) 2–5 §,
ändras 1 § och bilagan samt
fogas till lagen nya 1 a–1 d § och en ny bilaga 2 som följer:

1 §

För att bevara en representativ del av skärgårds- och havsnaturen i Finska viken och för att främja miljöforskningen och intresset för naturen inrättas Ekenäs skärgårds nationalpark i enligt

Betänkande MiUB 23/2022 rd

het med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på områden som staten äger i Raseborgs stad. Området omfattar ca 3 900 hektar, och dess gränser har märkts ut med en röd streckad linje på den karta som utgör bilaga 1.

1 a §

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

I nationalparken har, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen, invånarna i en sådan skärgårdsdel i Raseborgs stad som avses i 9 § i lagen om främjande av skärgårdens utveckling (494/1981), rätt att i enlighet med jaktlagen (615/1993) jaga sjöfåglar på de holmar och skär söder om Jussarö som anges på den karta som utgör bilaga 2.

1 b §

I Ekenäs skärgårds nationalpark får det bedrivas sådan verksamhet som förutsätts enligt de uppgifter som föreskrivits för försvarsmakten och Gränsbevakningsväsendet, och denna verksamhet får även utvecklas.

1 c §

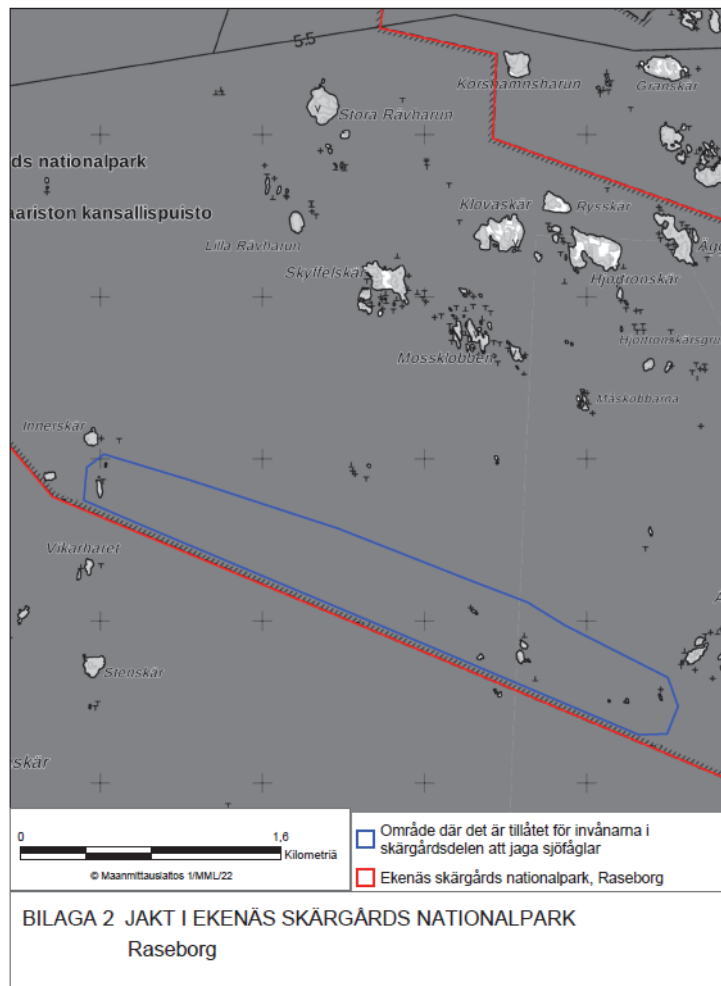
Som stöd för Forststyrelsen i frågor som gäller skötseln och nyttjandet av Ekenäs skärgårds nationalpark kan en delegation tillsättas för nationalparken. Delegationen kan ha högst tio medlemmar som Forststyrelsen utnämner för fyra år i sänder, och det samma gäller medlemmarnas personliga ersättare. I delegationen ska miljöministeriet, närings-, trafik- och miljöcentralen, berörda kommuner och lokala sammanslutningar som företräder naturvård, viltvård, invånare och näringar samt lokala friluftorganisationer vara representerade. Forststyrelsen ska vara sakkunnigledamot i delegationen.

1 d §

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande MiUB 23/2022 rd

8.

Lag

om ändring av lagen om Torrönsuo nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Torrönsuo nationalpark (169/1990) 2 § 2–4 mom. och 3–5 §,

Betänkande MiUB 23/2022 rd

ändras 1 § och
fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

1 §

Syftet med inrättandet av nationalparken

För att skydda för södra Finland typisk myrnatur samt för att främja miljöforskning och intresset för naturen inrättas Torrnsuo nationalpark i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på områden som staten äger i Tammela kommun.

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

2 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggnad av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av lagen om Bottenvikens nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Bottenvikens nationalpark (537/1991) 2 § 2 och 3 mom. samt 4–6 §,
ändras 1 och 3 § samt
fogas till lagen nya 3 a–3 c § som följer:

1 §

Syftet med inrättandet av nationalparken

För att skydda den yttre skärgården och havsnaturen i Bottenviken samt för att främja miljöforskningen och intresset för naturen inrättas Bottenvikens nationalpark i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på områden som staten äger i Kemi och Torneå städer.

3 §

Fiske

Den rätt att bedriva fiske inom allmänt vattenområde som anges i 8 § i lagen om fiske (379/2015) tillämpas på alla vattenområden som hör till Bottenvikens nationalpark.

3 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Utöver vad som föreskrivs i 50 § 1 mom. 1 punkten i naturvårdslagen är det tillåtet att i nationalparken uppföra och underhålla byggnader och konstruktioner som behövs för fiske, gränsbevakning och sjöräddning samt restaurera, underhålla och använda byggnader och konstruktioner som hänför sig till traditionell användning av området.

Utöver vad som föreskrivs i 51 § i naturvårdslagen är det tillåtet att fördjupa och muddra farleder i nationalparken med tillstånd av Forststyrelsen.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

3 b §

Verksamhet som är tillåten för försvarsmakten och Gränsbevakningsväsendet

I Bottenvikens nationalpark får det bedrivas sådan verksamhet som förutsätts enligt de uppgifter som föreskrivits för försvarsmakten och Gränsbevakningsväsendet, och denna verksamhet får även utvecklas.

3 c §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggnad av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av lagen om Koli nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Koli nationalpark (581/1991) 2 § 2 och 3 mom. samt 3–5 §,
ändras 1 § och

fogas till lagen nya 2 a–2 c § som följer:

Betänkande MiUB 23/2022 rd

1 §

Syftet med inrättandet av nationalparken

För att skydda ett representativt fjällområde i Nordkarelen, gamla skogar och organismerna i dessa samt den centrala delen av nationallandskapet Koli, för att underhålla genom svedjebruk danade landskap och växtsamhällen, för miljöforskningen och miljöupplysningen samt för att främja intresset för naturen inrättas Koli nationalpark i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på områden som staten äger i Lieksa stad.

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 § 1 mom. 1–5, 7, 9 och 11 punkten, 50 § 2–4 mom. och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 2 punkten i naturvårdslagen är det tillåtet att med Forststyrelsens tillstånd placera en luftledning som befinner sig på nationalparkens område i en befintlig ledningsgata i marken. Forststyrelsen kan ge tillstånd att placera ledningen utanför ledningsgatan om det är nödvändigt med tanke på de kostnader som placeringen av ledningen orsakar eller för att trygga naturvärdena.

2 b §

Tryggande av turisttjänster

Inom Koli turistcentrums område får man, trots fridlysningsbestämmelserna, upprätthålla in-kvarterings- och restauranglokaler och andra servicelokaler för ett hotell som betjänar turismen i nationalparken, upprätthålla befintliga slalombackar och iståndsätta och bygga slalomanläggningar. Byggandet får inte äventyra syftet med att nationalparken inrättades eller bevarandet av de skyddade naturvärdena. I samband med byggandet ska det även säkerställas att de särskilda värden som gäller nationalparkens landskap och byggda miljö bevaras. På grund av de särskilda naturskyddskraven på nationalparken får varken de direkta eller indirekta effekterna av ovan nämnda turisttjänster vara så omfattande eller avvikande jämfört med det nuvarande tillståndet att de förändrar nationalparkens karaktär eller förhållandena där i betydande grad.

Hysesavtal som gäller nationalparksområdet förblir i kraft för den tid som anges i respektive avtal. Avtalens giltighetstid kan förlängas om avtalsparterna så beslutar.

2 c §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsom-

Betänkande MiUB 23/2022 rd

råden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av lagen om Puurijärvi och Isosuo nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Puurijärvi och Isosuo nationalpark (430/1993) 2 § 2–4 mom. och 3–5 §,
ändras 1 § och
fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

1 §

Syftet med inrättandet av nationalparken

För att skydda ovanligt representativa myrnatur- och fågelsjöområden i södra Finland samt för att främja miljöforskningen och intresset för naturen inrättas Puurijärvi och Isosuo nationalpark i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på områden som staten äger i Vittis och Kumo städer.

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Trots nationalparkens fridlysningsbestämmelser är det tillåtet att vidta åtgärder för restaurering av fågelvatten i Puurijärvi.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

2 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av lagen om Päijänne nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Päijänne nationalpark (432/1993) 2 § 2–4 mom. och 3–5 §,
ändras 1 § och
fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

1 §

Syftet med inrättandet av nationalparken

För att skydda en representativ arkipelag i en av våra stora sjöar och därtill hörande strand- och skogsnatur, för att främja miljöforskningen och intresset för naturen samt med tanke på rekreation i naturen och friluftsliv inrättas Päijänne nationalpark i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på områden som staten äger i Padasjoki, Asikkala och Sysmä kommuner.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

2 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggnad av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av lagen om Noux nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Noux nationalpark (118/1994) 2 § 2–4 mom. och 3–5 §,
ändras 1 § och
fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

1 §

Syftet med att nationalparken inrättas

För att skydda den nyländska ödemarken med sjöar, bergsskogar, lundar, myrar, bäckar och klippsprång och för utfärder, undervisning och forskning inrättas Noux nationalpark i enlighet

Betänkande MiUB 23/2022 rd

med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på områden som staten äger i Vichtis och Kyrkslättis kommuner samt i Esbo stad.

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 § 1 mom. 1–5, 7–9 och 11 punkten, 50 § 2–4 mom. och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

2 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggnad av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av lagen om Valkmusa nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Valkmusa nationalpark (635/1996) 2 § 2–3 mom. och 3–5 §,
ändras 1 § och
fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

Betänkande MiUB 23/2022 rd

1 §

Syftet med att nationalparken inrättas

För att skydda en i södra Finland exceptionellt representativ myrnatur, för att bevara arterna på myrarna och i deras randskogar samt med tanke på utfärder, undervisning och forskning inrättas Valkmusa nationalpark i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923).

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

2 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av lagen om Vänskapens park

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Vänskapens park (488/1990) 5 § 3 mom. och 7–9 §,
ändras 2 § och

Betänkande MiUB 23/2022 rd

fogas till lagen nya 6 a och 6 b § som följer:

2 §

Inrättande av nya naturskyddsområden

Till sådana skyddsområden som hör till Vänskapens park och som avses i 1923 års lag om naturskydd (71/1923) avsätts i Kuhmo stad

6 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på de naturskyddsområden som avses i 2 § i denna lag.

Trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen har de som har sin hemkommun i det område där naturskyddsområdet är beläget rätt att i sin hemkommun i enlighet med jaktlagen (615/1993) jaga

- 1) inom Palonen och Maariansärkät naturskyddsområde,
- 2) inom Lentua naturskyddsområde, med undantag av de holmar som är belägna inom området,
- 3) älg och småvilt inom Elimyssalo naturskyddsområde, med undantag av området vid Elimysjärvi.

Forststyrelsen kan i enlighet med 52 § 5 mom. i naturvårdslagen ge tillstånd till malmletning i naturskyddsområdena.

6 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på de naturskyddsområden som avses i 2 § i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag

om ändring av lagen om Valtavaara och Pyhävaara naturskyddsområde

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Valtavaara och Pyhävaara naturskyddsområde (133/1991) 2 § 2 mom. och
3–5 §,
ändras 1 § och
fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

1 §

Syftet med inrättandet av naturskyddsområdet

För att skydda sådana delar av fjäll-, skogs- och myrnaturen i nordöstra Finland som bevarat sitt naturtillstånd och sin vildmarkskaraktär samt för miljöforskningen och för att främja intresset för naturen inrättas Valtavaara och Pyhävaara naturskyddsområde i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på områden som staten äger i Kuusamo kommun.

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på det naturskyddsområde som avses i denna lag.

I naturskyddsområdet är det, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen, tillåtet att jaga i enlighet med jaktlagen (615/1993).

Utöver vad som föreskrivs i 50 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen är det i naturskyddsområdet tillåtet att tillfälligt slå läger och göra upp öppen eld i anslutning till renskötsel.

Forststyrelsen kan i enlighet med 52 § 5 mom. i naturvårdslagen ge tillstånd till malmletning i naturskyddsområdet.

2 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt

Betänkande MiUB 23/2022 rd

naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på det naturskyddsområde som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av lagen om Jonkerinsalo, Siikavaara, Mustanrinnantunturi och Pitsloma naturskyddsområden

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Jonkerinsalo, Siikavaara, Mustanrinnantunturi och Pitsloma naturskyddsområden (135/1991) 3–5 §,
ändras 1 §, sådan den lyder i lag 513/2000, och
fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

1 §

Syftet med inrättandet av naturskyddsområdena

För att skydda sådana delar av fjäll-, skogs- och myrnaturen i östra och norra Finland som bevarats i naturtillstånd och är ödemarksartade samt för miljöforskningen och för att främja intresset för naturen inrättas Jonkerinsalo, Siikavaara, Mustanrinnantunturi och Pitsloma naturskyddsområden i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på områden som staten äger i Kuhmo stad och i Puolanka, Pudasjärvi, Taivalkoski, Posio och Kittilä kommuner.

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på de naturskyddsområden som avses i denna lag.

I naturskyddsområdena är det, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen, tillåtet att jaga i enlighet med jaktlagen (615/1993).

Betänkande MiUB 23/2022 rd

Forststyrelsen kan i enlighet med 52 § 5 mom. i naturvårdslagen ge tillstånd till malmletning i naturskyddsområdena.

Utöver vad som bestäms i 50 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen är det i Mustarinnantunturi naturskyddsområde tillåtet att uppföra kojor, rengården och andra konstruktioner som renskötseln förutsätter, ta det virke som behövs för renskötseln samt tillfälligt slå läger och göra upp öppen eld i anslutning till renskötseln. (Nytt 4 mom.)

2 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggnad av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på de naturskyddsområden som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag

om ändring av lagen om Punkaharju naturskyddsområde

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Punkaharju naturskyddsområde (137/1991) 2 § 2 mom. och 3–5 §,
ändras 1 § och
fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

1 §

Syftet med inrättandet av naturskyddsområdet

För att skydda en representativ längsåskam och ett nationallandskap samt för miljö- och skogsforskningen och för att främja miljöupplysningen och intresset för naturen inrättas Punkaharju

Betänkande MiUB 23/2022 rd

naturskyddsområde i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på områden som staten äger i Nyslotts stad.

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 § 1 mom. 1–5, 7–9 och 11 punkten, 50 § 2–4 mom. och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på det naturskyddsområde som avses i denna lag.

I naturskyddsområdet är det, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 2 punkten i naturvårdslagen, tillåtet att utföra undersökningar enligt lagen om fornminnen (295/1963).

Utöver vad som föreskrivs i 50 § 1 mom. 1 punkten i naturvårdslagen är det tillåtet att restaurera och iståndsätta byggnader och konstruktioner inom naturskyddsområdet.

Med avvikelse från 52 § 5 mom. i naturvårdslagen får Forststyrelsen inte ge tillstånd till malmletning i Punkaharju naturskyddsområde.

2 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på det naturskyddsområde som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

19.

Lag

om ändring av lagen om Martinselkonen naturskyddsområde

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Martinselkonen naturskyddsområde (598/1992) 2 § 2 och 3 mom. samt 3–5 §,
ändras 1 § och
fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

1 §

Syftet med inrättandet av naturskyddsområdet

För att skydda delar av skogs-, myr- och småvattendragsnaturen i norra Kajanaland vilka bibehållits i naturtillstånd och alltjämt har vildmarkskaraktär och för att bevara dem så nära naturtillståndet som möjligt samt för miljöforskningsändamål och för att främja intresset för naturen inrättas Martinselkonen naturskyddsområde i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) i ett statsägt område i Suomussalmi kommun.

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på det naturskyddsområde som avses i denna lag.

I naturskyddsområdet har, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen, de som har sin hemkommun i det område där naturskyddsområdet är beläget, och om viltbestånden det tillåter även andra, oberoende av hemkommun, rätt att jaga älg och småvilt.

Rätt till sådant avlägsnande av individer av viltarter som avses i 51 § 1 mom. 3 punkten i naturvårdslagen har i Martinselkonen naturskyddsområde dessutom delägarna i de renbeteslag som är verksamma i naturskyddsområdet och de personer som tillståndshavaren särskilt har utsett för ändamålet, oberoende av deras hemkommun.

Forststyrelsen kan i enlighet med 52 § 5 mom. i naturvårdslagen ge tillstånd till malmletning i naturskyddsområdet.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

2 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggande av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på det naturskyddsområde som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.

Lag

om ändring av lagen om Levaneva naturskyddsområde

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om Levaneva naturskyddsområde (946/1993) 2 § 2 och 3 mom. samt 3–5 §,
ändras 1 § och
fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

1 §

Syftet med inrättandet av naturskyddsområdet

För att i södra Österbotten skydda myrnatur som bibehållits i naturtillstånd och för att främja miljöforskningen och intresset för naturen inrättas Levaneva naturskyddsområde i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på statsägda områden i Kurikka stad och Laihela kommun.

Betänkande MiUB 23/2022 rd

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på det naturskyddsområde som avses i denna lag.

I naturskyddsområdet är det, trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen, tillåtet att jaga älg.

Vattenståndet i den konstgjorda sjön Kivi- och Levalampi får regleras på det sätt som anges i villkoren för regleringstillståndet.

Forststyrelsen kan i enlighet med 52 § 5 mom. i naturvårdslagen ge tillstånd till malmletning inom naturskyddsområdet.

2 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggnad av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på det naturskyddsområde som avses i denna lag

Denna lag träder i kraft den 20 .

21.

Lag

om ändring av lagen om Talaskangas naturskyddsområde

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om Talaskangas naturskyddsområde (258/1994) 2 § 2 och 3 mom. samt 3–5 §, *ändras* 1 § och

fogas till lagen nya 2 a och 2 b § som följer:

Betänkande MiUB 23/2022 rd

1 §

Syftet med inrättandet av naturskyddsområdet

För att i gränslandet mellan norra Savolax och Kajanaland skydda naturen med dess skogar, myrar och små vattendrag, som bevarats så gott som i naturtillstånd och som är ödemarksartad, samt för att bevara habitaterna för hotade organismer, vilket allt utgör en del av skyddet av biologisk mångfald i vårt land, inrättas Talaskangas naturskyddsområde i enlighet med 1923 års lag om naturskydd (71/1923) på statsägd mark i Sonkajärvi och Vieremä kommuner och i Kajana stad. Området tjänar också natur- och miljöforskningen samt undervisningen.

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på det naturskyddsområde som avses i denna lag.

Trots vad som föreskrivs i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen är det tillåtet att i naturskyddsområdet jaga älg och småvilt.

Forststyrelsen kan i enlighet med 52 § 5 mom. i naturvårdslagen ge tillstånd till malmletning i naturskyddsområdet.

2 b §

Hänvisningsbestämmelse

Vad som i 55 § 3 mom. i naturvårdslagen föreskrivs om tryggnad av vissa rättigheter, i 56 § om begränsningar i rätten att färdas, i 57 § om skötsel- och nyttjandeplaner för naturskyddsområden, i 58 § om ordningsstadgan för statliga naturskyddsområden, i 59 § om bestämning och utmärkning av gränserna för naturskyddsområden, i 60 § om införlivning av ett område i ett statligt naturskyddsområde och i ~~135~~ 133 § om rätt till omhändertagande tillämpas också på det naturskyddsområde som avses i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande MiUB 23/2022 rd

Helsingfors 15.2.2023

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Hanna Kosonen cent
vice ordförande Tiina Elo gröna
medlem Petri Huru saf
medlem Emma Kari gröna
medlem Kai Mykkänen saml
medlem Mikko Ollikainen sv
medlem Mauri Peltokangas saf
medlem Juha Sipilä cent
medlem Hussein al-Tae sd
medlem Katja Taimela sd
medlem Ari Torniainen cent
ersättare Sari Multala saml.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Ekroos.

Betänkande MiUB 23/2022 rd Reservation 1

Reservation 1

Motivering

Samlingspartiets utskottsgrupp är kritisk till propositionen särskilt i fråga om byggandet av infrastruktur och utvecklingen av tjänster samt begränsningen av drevjakt i Noux nationalpark.

Samhällstekniska konstruktioner i nationalparker

Med stöd av förordningen ska Forststyrelsen kunna bevilja tillstånd som gäller infrastrukturen, men nu upphävs bemyndigandet att utfärda förordning. Nationalparkerna tillgodoser människors olika behov av tjänster och därför är det viktigt att också sörja för näringsverksamheten i områdena, såsom restaurang- och inkvarteringstjänster samt deras verksamhetsbetingelser och möjligheter att utveckla verksamheten. Nya samhällstekniska konstruktioner eller andra byggprojekt behövs och får inte i onödan hindras.

Enligt utskottets betänkande får de samhällstekniska konstruktioner som redan finns i nationalparker och naturreservat med stöd av 50 § i den nya naturvårdslagen användas och underhållas, och verksamheten kräver inte tillstånd av Forststyrelsen. Nya konstruktioner får ändå inte byggas. I 51 § i den nya naturvårdslagen anges de åtgärder som Forststyrelsen kan bevilja tillstånd för. I bestämmelsen har Forststyrelsen inte getts behörighet att bevilja tillstånd för byggande av samhällstekniska konstruktioner. Nationalparker och naturreservat betraktas inte som lämpliga områden för byggande, utan nödvändiga projekt ska i regel genomföras utanför nationalparker och naturreservat.

Vi anser likaså att det är ändamålsenligt att nationalparker och naturreservat ska användas för deras huvudsakliga syfte, men också utskottet konstaterar i sitt betänkande att utgångspunkten är att behövliga projekt genomförs utanför nationalparker och naturreservat. Samlingspartiets utskottsgrupp anser att projekt vid behov bör kunna genomföras också inom nationalparkens och naturreservatets område. En ändamålsenlig skötsel eller användning av Noux nationalpark förutsätter inte att en behövlig avloppslinje anläggs, utan byggandet av avloppslinjen har att göra med behov som grundar sig på ett planläggningsprojekt utanför nationalparken. Syftet med planen är dock att möjliggöra utveckling, utvidgning och tillbyggnad av hotell- och turistområden utanför nationalparken. Enligt Kyrkslätt kommun förutsätter utvecklandet av Noux hotellområde att området ansluts till Kyrkslätt kommuns vatten- och avloppssystem. Samlingspartiets utskottsgrupp anser att regeringens linje inte främjar den inhemska naturturismen, utan utvecklingen försvagas när regeringen inte har varit villig att lösa nödvändiga frågor som gäller byggande av infrastruktur. Forststyrelsen bör beviljas möjlighet att bevilja tillstånd att bygga infrastruktur som betjänar användningen av nationalparken.

Jakt

Enligt den nya 2 a § i lagen om Noux nationalpark (118/1994) ska undantaget för drevjakt på älg och vitsvanshjort enligt 50 § 1 mom. 10 punkten i den nya naturvårdslagen (9/2023) inte tilläm-

Betänkande MiUB 23/2022 rd Reservation 1

pas på Noux nationalpark. Enligt specialmotiveringen är orsaken till detta det mycket höga antalet besökare per år i nationalparken.

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland konstaterar att det på de livliga vägarna omkring Noux nationalpark sker ett betydande antal hjorddjursolyckor. Under de senaste åren har det årligen skett ungefär 110 hjorddjursolyckor i närheten av nationalparken. Det är mycket fler olyckor med vitsvanshjort och rådjur på ett litet område än i övriga Finland. Vi anser att det är mycket svagt att propositionen och betänkandet inte beaktar experternas aktuella bedömningar, utan hänvisar till utredningar från 2006. I synnerhet i fråga om beståndet av vitsvanshjort har det skett betydande förändringar sedan 2006.

En uppdatering av lagstiftningen om nationalparken eller en eventuell framtida utvidgning av nationalparken får inte leda till att möjligheten att reglera hjorddjursbestånden, i syfte att trygga trafiksäkerheten, försvagas eller blir mer komplicerad. Dessutom kan det växande beståndet av hjorddjur medföra fara för växtligheten i området. I synnerhet för att minska invasiva arter kan man också enligt naturvårdsorganisationerna avvika från principen om hållbart nyttjande. Därför anser Samlingspartiets utskottsgrupp att det föreslagna förfarandet med undantagslov i synnerhet i fråga om vitsvanshjort inte är motiverat.

Även om fridlysningsbestämmelserna ändras i enlighet med vårt förslag så att undantaget i 50 § 10 punkten i naturvårdslagen tillåts, krävs det dock tillstånd av Forststyrelsen för jakten. Forststyrelsen kan således i arrendekontrakten avtala om tidsmässiga och regionala begränsningar. Det här sättet är mer ändamålsenligt än det föreslagna sättet att Forststyrelsen vid tillståndsprövningen enligt 51 § 1 mom. 3 punkten i naturvårdslagen bedömer om jakt eller drevjakt på hjorddjur uttryckligen kan anses vara behövlig med tanke på trafiksäkerheten i nationalparksområdet.

Regleringen av hjorddjursbestånden kan genomföras så att den inte medför olägenhet eller fara för användningen av området för rekreation. Enbart drevjakt på hjorddjur medför inte fara för besökarna, utan på sin höjd temporära störningar. Dessutom infaller jakten utanför de livligaste friluftsmånaderna.

Förslag

Vi föreslår

att riksdagen i övrigt godkänner lagförslagen enligt betänkandet men 2 a § i lagförslag 13 med ändringar. (Reservationens ändringsförslag)

att riksdagen godkänner ett uttalande. (Reservationens förslag till uttalande)

Betänkande MiUB 23/2022 rd
Reservation

Reservationens ändringsförslag

2 a §

Fridlysningsbestämmelser

Vad som i 49 § i naturvårdslagen (9/2023) föreskrivs om verksamhet som är förbjuden och vad som i 50 § 1 mom. 1—5, 7 ~~9 och~~ 11 punkten, 50 § 2—4 mom. och 51 § i den lagen föreskrivs om undantag från fridlysningsbestämmelserna tillämpas också på den nationalpark som avses i denna lag.

Reservationens förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att byggprojekt för att förbättra tjänsterna i nationalparkerna och i deras närhet, till exempel i fråga om energieffektivitetsrenoveringar eller nödvändiga infrastrukturprojekt, möjliggörs också inom nationalparkernas och naturreservatens områden. Forststyrelsen bör ges möjlighet att bevilja tillstånd att bygga infrastruktur som betjämnar användningen av nationalparken.

Helsingfors 15.2.2023

Kai Mykkänen saml
Sari Multala saml

Betänkande MiUB 23/2022 rd Reservation 2

Reservation 2

Motivering

Regeringen föreslår ändringar i lagen om inrättande av vissa naturskyddsområden å staten tillhörig mark, lagen om inrättande av vissa nya naturskyddsområden på staten tillhörig mark och lagen om avsättande av staten tillhöriga områden till nationalparker och naturparker samt i sammanlagt 18 andra lagar genom vilka nationalparker, naturparker (i nyare lagar kallade naturreservat) och andra naturskyddsområden har inrättats med stöd av 1923 års lag om naturskydd. Propositionen är ett led i genomförandet av det mål i regeringsprogrammet för regeringen Marin enligt vilket förlusten av biologisk mångfald i Finland ska stoppas. Revideringen av naturvårdslagstiftningen är en av metoderna för att uppnå målet. I regeringens proposition med förslag till naturvårdslag, som är under behandling i riksdagen, föreslås en uppdatering av fridlysningsbestämmelserna för 13 nationalparker som inrättats med stöd av den naturvårdslag som utfärdades 1996 så att bestämmelserna överensstämmer med den nya naturvårdslagen. Syftet med denna proposition är att ändra fridlysningsbestämmelserna för de naturskyddsområden som inrättats före ikraftträdandet av 1996 års naturvårdslag så att de är förenliga med den nya naturvårdslagen och att lyfta upp fridlysningsbestämmelserna på lagnivå.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft samtidigt som den nya naturvårdslagen träder i kraft den 1 juni 2023.

Precis som tidigare välkomnar sannfinländarnas utskottsgrupp ambitionen att skapa nya mekanismer för att värna om en renare och tryggare miljö. Ett bra exempel på det är inrättandet eller utvidgningen av nationalparker.

Å andra sidan är det bra att beakta det faktum att nationalparkssystemet har långa anor i vårt land. Det är bra att värna om dessa traditioner. Vi förordar således den aktuella propositionen, men anser det fortfarande vara viktigt att man när nationalparker och strövområden inrättas inte i onödan inskränker de lokala invånarnas jaktmöjligheter och jakträtt.

Den här propositionen innebär ändå att jakträtten inskränks betydligt. Inom området för nuvarande Tiilikkejärvi nationalpark (cirka 3 500 hektar) är endast drevjakt på älg tillåten. All annan jakt är i praktiken förbjuden. Enligt propositionen ska cirka 2 441 hektar statsägd mark i Rautavaara kommun anslutas till Tiilikkejärvi nationalpark. Det här utvidgar både nationalparken och samtidigt också jaktförbudsområdet avsevärt. Det innebär också att jakten på bland annat hjortdjur, småvilt och björn upphör i det område som ansluts till nationalparken. Sannfinländarna ser inte positivt på en sådan utveckling i vårt land, eftersom jakt är en viktig del av regionens och vårt lands kulturarv.

Vår utskottsgrupp vill också påminna om att det finns många utmärkta exempel på hur jakt och annan rekreativ användning kan samordnas väl i skyddsområdena. Det är närmast fråga om en gemensam vilja, i synnerhet när jakten årligen pågår i cirka tre månader, huvudsakligen från mitten av september till slutet av december.

Betänkande MiUB 23/2022 rd
Reservation 2

Slutligen påpekar vår utskottsgrupp att situationen i Tiilikkajärvi nationalpark är sådan att det inte ens skulle äventyra syftet med inrättandet av området att tillåta jakt i området i fråga. Således bör jakt tillåtas där också i fortsättningen.

Förslag

Vi föreslår

att riksdagen i godkänner lagförslag 1–2 och 4–21 i proposition RP 270/2022 rd enligt miljöutskottets betänkande, men 6 a § i lagförslag 3 med ändringar. (Reservationens ändringsförslag)

att riksdagen godkänner ett nytt lagförslag 22. (Reservationens nya lagförslag).

Reservationens ändringsförslag

6 a §

(1—3 mom. som i MiUB)

Trots bestämmelserna i 49 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen är det med tillstånd av Forststyrelsen tillåtet att jaga älg och vitsvanshjort i Tiilikkajärvi nationalpark mellan den 15 oktober och den 31 december för att avvärja betydande hot om skada som riktar sig mot vägtrafiken samt jord- och skogsbruket, samt att jaga småvilt, brunbjörn och lodjur under jakttiden för dessa djur.

(Nytt 4 mom.)

(5—8 mom. som 4—7 mom. i MiUB)

(6 b och 6 c § samt ikraftträdandebestämmelsen som i MiUB)

Betänkande MiUB 23/2022 rd
Reservation

Reservationens nya lagförslag

22.

Lag

om ändring av naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i naturvårdslagen (9/2023) 51 § 1 mom. 2 punkten, som följer:

51 §

Undantag från fridlysningsbestämmelserna för nationalparker och naturreservat

I nationalparker och naturreservat är det, om syftet med inrättandet av området inte äventyras,
tillåtet att med tillstånd av Forststyrelsen

2) decimera antalet individer av andra än i 50 § 3 mom. avsedda växt- och djurarter samt vits-
vanshjort, rådjur, vildsvin och älg om de blivit för talrika eller annars skadliga,

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors 15.2.2023

Petri Huru saf
Mauri Peltokangas saf